

Az **advent** szó a latin *adventus Domini* kifejezésből ered, amelynek magyar jelentése az *Úr eljövele* vagy rövidebben *Úrjöv*. Az advent (ádvent) a karácsonyt megelőző várakozás, az Úr kegyelemhozó eljövételére, Krisztus születésének ünnepre való felkészülés időszaka, ugyanakkor a második eljövételre is irányítja figyelmünket.

"Rorate coeli de super et pluant iustum!"

"Harmatozzatok, egek, onnan felülről, és ti, felhők, hullassátok az Igazat!

Nyílják meg a föld és teremje az Üdvözítőt, és sarjadjon vele szabadulás is."

(Izajás 45,8)

3680 Encs, Váci Mihály út 36. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az **EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

Előkészítés - adventi idő

Amikor egy jó programot, vagy pályázatot akarunk írni, akkor fontos az előkészítés. De ugyanígy van ez egy nagy utazással is. Fontos, hogy mi hívek lelkileg előkészüljünk, vagyis útra keljünk a betlehemi barlang felé.

Az egyház erre 40 napos időszakot rendelt, amely november 15-én kezdődött. Az egyház útravalót ad, vezet bennünket ebben a képzeletbeli utazásban. Krisztus születése minden embert regenerálni akar, aki őszintén hiszi, hogy az ő személyes megváltója. November 21-én kezdtük énekelni: Krisztus született, dicsőítsétek, Krisztus a mennyből jön, menjetek elébe.

Karácsonyi böjtünk nem olyan szigorú, mint a nagyböjt, de ne csak ételektől és italtól tartóztassuk meg magunkat, hanem a szenvedélyektől és a bűnöktől is. A böjt idején ne csak az élelmiszerektől tartózkodjunk, hanem idegenkedjünk a fecsegéstől, gyűlölködéstől, haragtól és minden más bűntől. Célunk az, hogy ne csak a test nyugodjon meg, hanem a léleknek is legyen egy nyugalmi időszaka. Szent Bazil mondja: „Az igazi böjt elidegenít minden gonosztól, bűntől, szenvedélytől, minden mocsok vágytól.” Ahhoz, hogy a Szentáldozásban magunkhoz tudjuk fogadni, mint a Jászol, a mi Üdvözítőnket, szükséges, hogy őszintén megvizsgáljuk magunkat, és bánkódjunk bűneink felett, mert a szentségi gyónás előfeltétele a karácsonyi liturgián való méltó részvételnek. Ez az előkészítő időszak jó lehetőség arra, hogy megértsem a lelkem mélyén lévő nyomort, és az őszinte bűnbánattal átalakítsam gondolkodásomat, hogy be tudjam fogadni Jézus Krisztust.

Ezért igyekezzünk minél több időt tölteni az Egyház Isten-tiszteleteiben, tartsuk nagy buzgósággal a szentek emlékezetét, hiszen mindezek, utrenye, vecsernye, imaórák, közelebb visznek Isten kegyelméhez.

– ♪ –

„Ezekben a napokban Isten úgy jelenik meg nekünk, mint egy csecsemő, jászolba helyezik, amely olyan magasnak tűnik, mintha egy mennyei trónra lenne ültetve az, aki megtörte a bűn hatalmát, bilincseit, most pólyába van tekerve, mert ez az Ő akarata.”

(Aranyszájú Szent János)

– ♪ –

Szánjunk időt a gyermekeinkre, unokáinkra, Istenre!

**„Az idő, amit a rózsádra vesztegettél:
az teszi olyan fontossá a rózsádat.”**

(Exupéry: A kis herceg)

„Az idő, amit a rózsára vesztegettél ... ismételte a kisherceg, hogy jól emlékébe vesse." Az idő a legnagyobb ajándék. Vezessük rá a gyermekeinket arra a felismerésre, hogy az idő ajándék. Legyen a családjukban olyan meghitt együttlét, amikor csak rájuk figyelünk.

A gyermek ilyenkor átérzi, hogy az ő élete számunkra a legfontosabb. Ha ezt megtapasztalja, az időt ajándéknak fogja tekinteni, és nem fogja azt mondani: „nincs idő rá”, „nagyon elfoglalt vagyok” „sok a munka". Isten megajándékozott minket az idővel.

A munka felszabadított rossz szokásaink alól, hogy szabadok legyünk Krisztus számára. Ezzel időt szánunk Istenre, hogy a tőle kapott idő egy részét vele töltsük, hosszabb együttlétre használjuk fel.

Uram, add hogy ebből a drága időből a gyermekeinknek is jusson egy szelet!

*(Az Összhang decemberi számában
Pacsai János parókus írásait olvashatják.)*

Karácsony éjszakáján Istenem, gyere hozzám!

Ezeknek a napoknak a problémája nem az, hogyan tudnánk megjeleníteni a csodálatos tény, hogy az **isteni Ige megtestesült közöttünk**. Az igazi probléma az, hogy **a modern ember nem tudja fogni ezt a jelet**. A szót, az Igét, nehezen érti az ember, hiszen a Karácsony egy olyan esemény, ami rendkívüli megértést kér tőlünk. A teológia visz minket egészen a szívünk mélyéig, ahol az Ige testté lett, magára vette az emberi természetet, és kiszolgáltatta magát az emberi szeretetnek, hogy az ember az Istennel való kapcsolatát a szeretet szemszögéből élje meg.

Isten kiüresíti önmagát, hogy hasonló legyen hozzánk. Ez a fajta szeretet sok emberre hatott már a történelemben sokkoló módon. Nicholas Cabasilas kihangsúlyozza azt a tény, hogy Isten **egyetlen csendben** közeledik az Emberhez. Ez az az **új kommunikáció**, amelyet az ember nehezen tud kezelni. Sajnos gyakran etikai és moralizáló szinten beszélünk, ahelyett, hogy megnyitnánk azt a játékteret, amelyen a mai embernek is játszani kell.

A modern ember alapvetően képes lenne megérteni Istennek ezt a rendkívüli leereszkedését, annak ellenére, hogy egyre inkább homályossá válik az értelme. Mindenki képes eljutni szívének arra a belső eseményére, ahol megtapasztalja Istent, hiszen szíriai Szent Izsák mondja: „*Szíved mélyén van egy ajtó, amit ha megtalálsz, Istenre nyílik.*”

Üres és jelentéktelen dolognak tűnik a csecsemő, akit angyalok dicsérnek, pásztorok imádnak, királyok ajándékokkal halmoznak el, hiszen aki nem látja ennek a csecsemőnek a tiszta képét, az nem tud rádöbbsen arra a tapasztalatra, hogy ez a tiszta csecsemő maga a Teremtő. Meg kell mutatni, hogy az **az élet, amit Isten ajándékoz nekünk a karácsonyban, az egy dinamikus mozgás**, ahol Isten kiüresíti magát folyamatosan, és elindul felénk, hogy az élet egy állandó kihívást jelentsen számomra a szeretet terén. Ez az a karácsonyi jel, amit nehezen fog fel a mai ember. Sokkal igényesebbnek mondjuk a mai embert, mint a régmúlt embereit, és mégis nehezebben tud a dolgok közé látni.

Aki velünk, az egyházzal tölti a karácsonyt, az megismeri azt a dinamikus, szerető aktust, ahogyan Isten felemeli az embert, hogy megmutassa az embernek, hogy ha magába fogadja ezt az életet, akkor hogyan tud mozdulni az örökkévalóság felé.